

BEGEISTRET: «Aldri går hun på akkord med det musikalske uttrykket. Alltid kommer det i første rekke», skriver vår anmelder om pianisten Anne Kaasa, opprinnelig fra Borre. **Foto: Eric Johannessen**

Eksepsjonell pianistisk gnist

KONSERT

«En reise mot syd»

Anne Kaasa - klaver
Teie hovedgård, Tønsberg

Anmeldt av
Svein Erik Tandberg

Pianisten Anne Kaasa er oppvokst i Borre. Hun gjennomførte sin første formelle musikkutdanning ved Musikkonservatoriet i Trondheim. Senere fulgte fordypende studier med Eva Knardahl, og i egenskap av fransk statsstipendiat fortsatte hun sine læreprosesser i Paris. I dag er hun bosatt i Portugal og underviser ved Musikkonservatoriet i Lisboa. Fra tid til annen er hun på besøk i Norge og gir konserter her. Vi har hørt flere av dem. Hver gang har det vært slående hvilke kvaliteter Anna Kaasa besitter, både i form av frapperende tekniske ressurser, men framfor alt som fortolker med eksepsjonell musikalsk gnist.

Av det prestisjetunge franske musikkmagasinet «Le Monde de la Musique» er Kaasa blitt omtalt «som en pianist som peker seg ut i dagens overbefolkede verden av solister» for «dybden av sine tolkninger, presisjonen og klangbehandlingen». Denne karakteristikken kjøper vi med største overbevisning, og føyer for egen regning til: «for hennes evne til å profilere og sammenveve høyst kompliserte rytmiske strukturer». Og tydeligvis er hun under stadig utvikling. Hennes konsert lørdag, i Teie hovedgård, tok på denne måten prisen. Bare synd at ikke flere hadde vært den musikkbegivenheten som denne konserten visselig utgjorde. Programmets tittel var «En reise mot syd». Rent geografisk-logistisk førte den oss fra Frankrike, via Portugal, og til Spania. Det klingende fokus var i et vesentlig omfang rettet mot det nasjonale og det eksotiske.

Første avdeling besto av en rekke musikalske farger signert Claude Debussy (1862-1918). Og

for å bli værende i bildet var det her lette pastellfarger, og ikke tunge oljefarger, som preget Anne Kaasas lydmessige fargelegging. Et sammenfallende trekk ved de komposisjoner som ble framført, var den klingende gjenspeiling av eksotiske kulturer, naturligvis med motsvarende musikalske virkemidler. Debussy-stykker som «Rêverie», «Valse romantique», «Pour l'Égyptienne», «Pour la danseuse aux crotales» og «L'Isle joyeuse» hører med til standardrepertoaret, hva impresjonistisk pianomusikk angår. Etter vår oppfatning er dette en verden av klang som virker skreddersydd for Anne Kaasa. Den for sin tid ukonvensjonelle harmonikk, melodiske figurasjoner i heltoner, flertonalitet – kort sagt alt det henrivende uklare og flertydige hos Debussy, gjenga Kaasa med et fantastisk arsenal av klangvalører.

Etter hvert som reisen gikk lenger sørover, ble vi presentert verker som tydeliggjorde at vi må innrømme noen ikke uvesentlige hull i vår repertoarkjennskap: Verken portugisiske António Fragoso (1897-1918) eller spanske Isaac Albéniz (1860-1909) ble gamle av år. Den sistnevnte var også i en tid elev av Franz Liszt og opphold seg lenge i Paris. Han var dessuten en nær venn av Debussy. Dette er musikk som knapt spilles på våre breddegrader. Begge disse komponistene sto hver på sin måte for et fyrverkeri av rytmisk oppfinnsomhet, klanglig bredde og raffinement. Hele det sydlandske temperament ble iscenesatt i musikalske parametere som reflekterer en skala fra indre religiøs lengsel til heftige danserytmer. Også her dokumenterte Anne Kaasa et elegant, oppfinnsomt og suverent klaverspill. Aldri går hun på akkord med det musikalske uttrykket. Alltid kommer det i første rekke. Anne Kaasa bør snart inviteres tilbake til Norge. Kanskje en ide for Levende klassisk eller for Vestfold-festspillene?